

ת"פ 3148/01/19 - מדינת ישראל נגד מוריס בר גיל, ס.א.מ.ד.ש הנדסה וניהול בע"מ

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3148-01-19 מדינת ישראל נ' בר גיל ואח'

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוריס בר גיל

2. ס.א.מ.ד.ש הנדסה וניהול בע"מ

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד בן עמי כהן

ב"כ הנאשמים, עו"ד יפעת מנור נהרי

הנאשם 1 בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות:

נאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע בעבירות של סיוע להפרת אמונים, לפי סעיפים 284 ו-31 לחוק העונשין וקבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

הנאשמת 2 הורשעה בעבירה של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגש הסדר טיעון. כעולה מהסדר הטיעון בין הצדדים, הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום והצדדים יבקשו מבית המשפט כי ירשיע אותם בעבירות המיוחסות להם.

הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף להטיל על נאשם 1 שלושה חודשי מאסר שאותם יוכל לרצות בדרך של עבודות שירות, אם ימצא מתאים לכך על ידי הממונה על עבודות השירות; ומאסר על תנאי בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, וזאת

עמוד 1

למשך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.

כן, יעתרו להטיל על הנאשם 1 והנאשמת 2 קנס בסך של 700,000 ₪. הצדדים הסכימו כי סכום זה ישולם מתוך הכספים שנתפסו על ידי המשטרה על-פי צו בית משפט שניתן עם פרוץ החקירה בעניין הנאשם ובהם כספים שנתפסו מידי חברת א.מ. ניהול פרויקטים ומדידות בע"מ שבבעלות הנאשם.

כתב האישום

בהתאם לעובדות כתב האישום, חברת נתיבי ישראל, החברה הלאומית לתשתיות תחבורה בע"מ (להלן: "נת"י" או "נתיבי ישראל"), היא חברה ממשלתית העוסקת בתכנון, פיתוח ואחזקת כבישים בישראל. לשם כך, מתקשרת נת"י, בין היתר, עם בעלי מקצוע בתחום המדידות.

מחלקת התקשרויות היא המחלקה בנת"י האחראית על הליך ההתקשרות עם מומחים ובכללם בעלי מקצוע בתחום המדידות.

ועדת מכרזים (מומחים) (להלן: "הוועדה" או "ועדת מומחים") היא הגוף המוסמך לקבל החלטות הנוגעות להתקשרות של נת"י עם מומחים: כניסת מומחים למאגר הספקים; בחירת מומחים מתוך המאגר לצורך התקשרות עימם; הגדלות או הקטנות של סכום ההתקשרות עם מומחים.

מאגר הספקים של נתיבי ישראל הוא מאגר הכולל בעלי מקצוע (חברות ויחידים) בהתמחויות שונות אשר ועדת מומחים קבעה כי עמדו בתנאי סף שנקבעו בנהלי נת"י ובכללם השכלה, רישיון, ניסיון מקצועי ועוד. על פי נהלי חברת נתיבי ישראל בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, תנאי הכרחי להתקשרות עמה בחוזה למתן שירותים מקצועיים דוגמת שירותי ניהול פרויקטים, תכנון או מדידות, היה הימצאות במאגר הספקים בהתמחות הרלוונטית.

שמעון (שימי) בן דוד (להלן: "בן דוד") החל לעבוד בנתיבי ישראל בחודש אפריל 2011. תחילה שימש בן דוד עוזרו של המנכ"ל שי ברס, וזמן קצר לאחר מכן, מונה לסגן מנהל אגף חוזים, רכש ולוגיסטיקה, וחבר ועדת מכרזים מומחים (להלן: "ועדת מומחים").

בחודש אוגוסט 2014 קודם בן דוד פעם נוספת, עת מונה ע"י דירקטוריון נת"י לממלא מקום מנהל אגף רכש חוזים ולוגיסטיקה בחברה וניתנה לו זכות חתימה על חוזים בשווי של עד 20 מיליון ₪.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החל מחודש יולי 2012, שימש בן דוד יו"ר ועדת מומחים. בן דוד ניהל ביד רמה את ישיבותיה של הוועדה, ומתוקף היותו חבר בוועדה היה בעל השפעה על החלטותיה להתקשר בחוזים עם ספקים ויועצים בין היתר בתחום המדידות.

טרם עבודתו בנתיבי ישראל, החל מחודש יולי 2008, הועסק בן דוד בנתיבי איילון כעוזר המנכ"ל. בהיותו מועסק בשירותה של החברה הממשלתית נתיבי איילון, וכן בהיותו עובד החברה הממשלתית נתיבי ישראל, היה בן דוד עובד ציבור כהגדרתו בחוק העונשין.

נאשם 1 - מוריס בר גיל, היה בתקופה הרלוונטית לכתב אישום זה בעליה של חברת המדידות 'א.מ. ניהול פרויקטים ומדידות בע"מ' (להלן: "א.מ."). החל מחודש אוגוסט 2011, סיפקה חברת א.מ. שירותי מדידה לנתיבי ישראל.

נאשמת 2 - חברת ס.א.מ.ד.ש הנדסה וניהול בע"מ, הוקמה על-ידי נאשם 1 לטובת בנו, שירן בר גיל, ועסקה בתקופה הרלוונטית לכתב אישום זה אף היא בתחום המדידות. בנו של נאשם 1 נרשם כבעליה של נאשמת 2, אף שנאשם 1 נותר כל העת בעל היכולת לכוון את פעילותה.

פרט אישום ראשון - סיוע להפרת אמונים

בין נאשם 1 לבין בן דוד התקיימו, עובר לתקופה הרלוונטית לכתב האישום ובמהלכה, קשרי חברות אמיצים.

כך, בחודש אוגוסט 2010, בעת שהועסק בן דוד בשירות חברת נתיבי איילון כעוזר המנכ"ל, נפשו נאשם 1 אשתו וילדיו יחד עם בן דוד ואשתו ומס' זוגות נוספים במשך חמישה ימים בבורגס שבבולגריה.

בעת שכן בן דוד כיהן כסגן ובהמשך כממלא מקום מנהל אגף חוזים רכש ולוגיסטיקה וכחבר ויו"ר ועדת מכרזים מומחים בנתיבי ישראל, העניק לו הנאשם במספר הזדמנויות תלושים לחג בסכום כולל של אלפי שקלים.

בנוסף, בכמה הזדמנויות רכש נאשם 1 לבן דוד בושם ובגדים ובמסגרת קשרי החברות ביניהם, ייעץ לו ביחס לשיפוץ שביצע בן דוד בביתו ביישוב ניל"י.

במועד שאינו ידוע, לפני חודש פברואר 2015, מסר נאשם 1 לבן דוד טלפון נייד, על מנת יוכלו לשוחח ביניהם.

עובר לחודש יולי 2011 ביקש נאשם 1 להירשם למאגר הספקים של נתיבי ישראל עם חברת א.מ. שבבעלותו.

נאשם 1 היה מודע לכך שבמעשיו המתוארים לעיל הוא מעמיד את בן דוד במצב של ניגוד עניינים.

נאשם 1 היה מודע לכך שבהיות בן דוד מצוי בניגוד עניינים כאמור, בשל מעשיו המתוארים לעיל ובשל יחסי החברות האמיצים ביניהם, פועל בן דוד בעניינים הקשורים אליו כמתואר להלן:

א. בן דוד לקח חלק בוועדת מכרזים מומחים אשר דנה ואישרה ביום 19.7.2011 את בקשתה של חברת א.מ. להיכלל במאגר הספקים של נתיבי ישראל בתחום המדידות, בהתאם להמלצת הגורם המקצועי המוסמך לכך.

ב. ביום 24.4.2014 הקים נאשם 1 את נאשמת 2 וביקש לרשום גם אותה במאגר הספקים של נתיבי ישראל.

בן דוד שימש ממלא מקום יו"ר וועדת המכרזים שהתקיימה ביום 14.7.2014 בה נדונה ואושרה בקשתה של נאשמת 2 להיכלל במאגר הספקים, בהתאם להמלצת הגורם המקצועי המוסמך לכך.

ג. במהלך התקופה שבין אוגוסט 2011 לחודש נובמבר 2015 השתתף בן דוד בעשרות ישיבות שקיימה ועדת מכרזים מומחים, ולקח חלק באישורן של כ-60 התקשרויות (אשר אושרו פה אחד ובהתאם להמלצת הגורם המקצועי) עם חברת א.מ. ועם נאשמת 2 שבשליטתו של נאשם 1, במסגרתן נמסרו לידיהן עבודות מדידה בשווי

חוזים של כ-12 מיליון ₪.

במעשיו המתוארים לעיל סייע נאשם 1 לבן דוד לעשות במילוי תפקידו מעשה הפרת אמונים הפוגע בציבור.

פרט אישום שני - קבלת דבר במרמה

בתקופה הרלוונטית לכתב אישום זה התקשרה נתיבי ישראל עם מודדים בפטור ממכרז לאחר שנבחרו ממאגר הספקים של החברה.

על מנת לשמור ככל הניתן על חלוקה שוויונית של חוזים בין הספקים שבמאגר, אסרו נהלי נת"י באותה עת על ספק להיכלל במאגר הספקים בהתמחות מסוימת עם יותר מחברה אחת שבבעלותו.

החל מיום 19.7.11 ולאורך התקופה הרלוונטית לכתב אישום זה נכללה א.מ. במאגר הספקים של נתיבי ישראל בהתמחות מדידות - מדידה לצרכי תכנון.

החל מיום 1.2.11 ולאורך התקופה הרלוונטית לכתב אישום זה נכללה א.מ. במאגר הספקים של נתיבי ישראל בהתמחות מדידות - מדידה למיפוי פוטוגרמטרי.

טרם כניסתה של א.מ. למאגר הספקים של נתיבי ישראל, וכתנאי לכך, חתם נאשם 1 על הצהרה והתחייבות שלא לעסוק במתן שירותים מקבילים מטעם משרד ו/או תאגיד אחר במישרין או בעקיפין כלפי נתיבי ישראל ביחס להתמחויות בהן ביקש לספק לה שירותים. נאשם 1 התחייב להודיע לנת"י בכתב לאלתר ככל שתימסרנה לו עבודות בניגוד להתחייבותו זו.

זמן קצר לאחר שהוקמה ע"י נאשם 1, פנתה נאשמת 2 לנתיבי ישראל וביקשה להיכלל במאגר הספקים שלה בתחום המדידות.

נאשם 1 נמנע מלגלות לנתיבי ישראל כי נאשמת 2 נשלטת על ידו.

בעקבות מצג השווא שהציג נאשם 1, כאמור לעיל, אושרה ביום 14.7.14 בקשתה של נאשמת 2 להיכלל במאגר הספקים של נתיבי ישראל בהתמחות מדידות - מדידה לצרכי תכנון. זאת, על אף שחברת א.מ. שבבעלותו של נאשם 1 הייתה רשומה באותה עת באותו המאגר.

ביום 23.10.14 אושרה בוועדת מכרזים מומחים בקשתה של נאשמת 2 להיכלל במאגר הספקים של נתיבי ישראל בהתמחות מדידות - מדידה למיפוי פוטוגרמטרי. זאת, בעקבות מצג השווא של נאשם 1 כאמור לעיל, ועף אף שחברת א.מ. שבבעלותו הייתה רשומה באותה עת באותו המאגר.

בעקבות מצג השווא של נאשם 1 שאפשרו כניסת נאשמת 2 למאגר הספקים בחודש יולי 2014 והמשך הימצאותה של חברת א.מ. במאגר בהתמחויות מדידות - מדידה לצרכי תכנון ומדידות - מדידה למיפוי פוטוגרמטרי, קיבל נאשם 1, באמצעות ולידי נאשמת 2 מנתיבי ישראל, במרמה, 8 חוזים בערך כולל של 797,061 ₪.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה ביקש לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.

העבירות המיוחסות לנאשם כללו ניצול של קשרים אישיים עם עובד ציבור באופן פסול לצורך עשיית רווחים של חברות פרטיות.

ב"כ המאשימה הדגיש את החומרה בביצוע עבירות אלה - מדובר בעבירות של שחיתות שלטונית אשר בבסיסה פגיעה באמון הציבור ובקופה הציבורית. מנגד, בעבירות אלה יש חשיבות מיוחדת לחרטה ולהודאה. הנאשם בן 61 שנים, נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

מתחם העונש ההולם, לדידה של המאשימה, נע בין מאסר מותנה וקנס לבין 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות וקנס.

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות עולה כי מצבו הרפואי של הנאשם לא קל. המאשימה סבורה כי העונש לו עותרים הצדדים בדמות מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בתוספת קנס משמעותי, הינו עונש הולם, בנסיבות העניין.

ב"כ המאשימה ציין כי המאשימה סבורה כי מדובר בהסדר ראוי המאזן נכונה בין חומרת העבירות המיוחסות לנאשם לבין נסיבותיו האישיות, תוך השוואה לעונש שהוטל על נאשמים אחרים בפרשייה זו.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה רלוונטית אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט בנושא.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשמים ביקשה מבית המשפט לקבל את הסדר הטיעון בהיותו ראוי, שקול ומאוזן שאינו חורג ממתחם העונש ההולם בנסיבות העניין.

היא ציינה כי כתב אישום זה הוגש במסגרת פרשייה גדולה ומורכבת ולאחר משא ומתן ארוך בין הצדדים. המאשימה שקלה את כלל השיקולים הראויים הן ביחס לנסיבות תיק זה והן ביחס לשאר הנאשמים בפרשה.

העבירות אשר יוחסו לנאשמים בכתב האישום מצויים ברף התחתון.

ב"כ הנאשמים ציינה כי אין מחלוקת שבין הנאשם לבן דוד, שררו קשרי חברות אמיתיים לפני הפיכת בן דוד לעובד ציבור. הנאשם נהג בבן דוד כפי שנהג ללא קשר לתפקידו הציבורי ולא במטרה לקבל טובת הנאה כלשהי מן הצד השני. הנאשם לא ביקש מבן דוד להסתיר את הקשר ביניהם, ולכן הפגיעה באמון הציבור עקב המעשים אינה משמעותית והיא מתמקדת בעיקר במראית פני הדברים.

האישור להתקשרויות העסקיות מול חברות הוא באחריות הגורמים המקצועיים וזאת, על סמך פרמטרים ענייניים.

עוד הדגישה כי סכומי הכסף המוזכרים בכתב האישום הינם סכומי ברוטו חוזיים. הסכום שהתקבל בפועל, עד החקירה, עמד על סך של 120,000 ₪.

עוד ציינה כי הנאשמת 2 הוקמה על ידי הנאשם 1, לטובת בנו, כשהמטרה המקורית הייתה שבנו ינהל אותה באופן עצמאי. בפועל, מכח הנסיבות, בהיות החברה בתחילת דרכה וכך גם בנו של הנאשם, נותר הנאשם לכוון את פעילותה.

ב"כ הנאשמים הצטרפה לדברי ב"כ המאשימה לעניין מתחם העונש ההולם והדגישה את הלכת פלוני שעניינה כיבוד הסדרי טיעון על ידי בית המשפט, כל עוד הסדר הטיעון אינו חורג מרף הענישה הנוהג.

ב"כ הנאשמים סיפרה כי הנאשם בן 61 שנים, אב לשלושה ילדים וסב לחמישה נכדים, גדל ביפו, שירת שירות צבאי מלא, עבד בתחום המדידות כשכיר עד שבשנת 1998 פתח עסק עצמאי. לאורך השנים, תרם הנאשם רבות, באמצעות החברות שהיו בבעלותו, למוסדות וארגונים שונים.

הפרשה גרמה טלטלה עצומה בחיי הנאשם ובני משפחתו אשר נחקרו, בתחילה, בחשד לביצוע עבירות חמורות יותר. הנאשם עבר אירוע לב קל, רכוש המשפחה, הכולל נכסי נדל"ן, מכוניות וכסף נתפסו, בנו של הנאשם איבד חלק מפרנסתו. כתב האישום שהוגש, לבסוף, לא כלל את העבירות בגין נחקרו הנאשם ובנו. בנו, לא הואשם בדבר. הפרשה זכתה לסיקור תקשורתי נרחב ופעמים רבות, שמו של הנאשם נקשר לעבירת שוחד. לבסוף, כאמור, הנאשם לא הואשם בעבירה זו. עוד הדגישה ב"כ הנאשמים את הפגיעה הכלכלית שנגרמה לנאשם מעצירת העבודות, תפיסת הנכסים, הגבלות אשראי, תשלום שכר טרחה וכדומה. כן, הדגישה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך בזמן שיפוטי יקר.

על כן, עתרה ב"כ הנאשמים כי בית המשפט יקבל את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.

ב"כ הנאשמים הפנתה לפסיקה רלוונטית אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט בנושא.

דין

עניינו של נאשם זה הוא חלק מפרשה מסועפת ומורכבת שנחקרה ועוסקת בעבירות שבוצעו על ידי עובדי ציבור ועל ידי אחרים.

כתב האישום מסועף ומורכב, מכיל פרטי מידע רבים ועיקריו פורטו לעיל. בתמצית יצוין כי עניינו בניצול קשרים אישיים שבין קבלנים שונים לעובדי ציבור, על מנת להפיק רווחים כספיים, בדרכים שאינן חוקיות.

ברי שמעבר לפגיעה בשלטון החוק שיש במעשים אלה, ופגיעה בנורמות התנהגות ראויות בחברה מתוקנת, הרי שיש בכך פגיעה בציבור כולו.

כך, יחד עם אחרים, הביא הנאשם עובדי ציבור למצב של פעולה בניגוד עניינים על מנת לקדם אינטרסים שונים שלו ושל הנאשמת.

כך, ביחד עם אחרים, תוך ניצול קשרים עם עובדי ציבור בכירים, הביא הנאשם לקבלת פרויקטים במרמה, על מנת לקדם אינטרסים שלו ושל הנאשמת.

בשורה ארוכה של פסקי דין הוגדרו עבירות הפרת אמונים כעבירות חמורות שיש בהן כדי לפגוע ביושרה של הרשות הציבורית והפגיעה באמון הציבור בה. עוד נפגעת תדמיתם של עובדי השירות הציבורי והאמון במוסדות הציבוריים. כפועל יוצא מכך, נקבע לא אחת כי על בית המשפט להעביר מסר חד משמעי לציבור בדבר שמירה על טוהר המידות ברשויות השונות, דבר אשר בא לידי ביטוי בענישה מחמירה ומרתיעה, שיש בה כדי להעביר מסר הרתעתי לעובדי הציבור בכלל (ראה למשל ע"פ 1044/12 **יגאל סער נ' מדינת ישראל** ; דנ"פ 1397/07 **מדינת ישראל נ' שבס**, פ"ד נט(4), 345 (להלן: "פרשת שבס")).

עבירת הפרת אמונים חובקת פגיעה בשלושה ערכים מוגנים, כמפורט להלן (ראה "פרשת שבס"):
הראשון, פגיעה באמון הציבור בעובדי הציבור. נקבע כי אמון זה הוא תנאי הכרחי לתפקודם של עובדי הציבור וחיוני לשמירה על מסגרות חברתיות (ע"פ 4148/96 **מדינת ישראל נ' גנות**, פ"ד נ(5) 368,386).
השני, פגיעה בטוהר המידות של עובדי הציבור. ערך זה נועד לבער את נגע חוסר ההגינות וחוסר היושר ממסדרונות השלטון.

השלישי, נועד להבטיח את פעילותו התקינה של המנהל הציבורי ולוודא כי עובד הציבור יפעל כמצופה מתפקידו על פי הכללים ואמות המידה הקובעות את תהליך קבלת ההחלטות ויוודא כי האינטרס הציבורי יוגשם הלכה למעשה.

לעניין עבירת הקבלת דבר במרמה, נקבע בע"פ 8573/96 **מרקדו נ' מדינת ישראל** כי "...אף אם לא נגרם נזק חומרי למרומה, כתוצאה מקבלת הרווחים, אין בכך בלבד כדי לשלול את תחולת העבירה... שכן האינטרס החברתי עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה".

בענייננו, הנזק שנגרם הינו חופש הרצון הנקי משיקולים זרים או אישיים של מי ממקבלי ההחלטות בנת"י וכן, ההפסד הפוטנציאלי לקבלנים פוטנציאליים הנובע ממעשי הנאשמים.

עוד נפגע, מביצוע העבירות, עקרון השוויון - אשר בא להבטיח כי רשויות מנהל תפעלנה באופן הוגן ושוויוני, תוך מתן הזדמנות שווה לפונים אליהן להתקשר עמן בחוזים ובכך לזכות בכספי ציבור, ללא משוא פנים, כשנגד עיניהם עומדים התועלת הכלכלית, החברתית והציבורית.

בחינה של מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי למתחם העונש ההולם מנעד רחב. הוא נע בין הטלת עונש הצופה פני עתיד לבין הטלת עונש מאסר בפועל, הכל תלוי בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה.

הצדדים כאמור הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו עתרו כי ייגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות. אין מחלוקת בין הצדדים כי העונש המוסכם, עומד בגדרי המתחם ואינו חורג לקולא או לחומרה.

הפסיקה שהוצגה לבית המשפט תומכת בכך. מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, נע בין עונש מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

מצאתי לכבד את הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, וזאת משום קבלת הלכת בית המשפט העליון כי דרך כלל יש לכבד הסדרי טיעון מתוך הנחה כי הצדדים לו שקלו את מכלול השיקולים הצריכים לענין (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז (1) 577).

ואכן, בענייננו נראה כי כך עשו הצדדים.

המאשימה שקלה, למרות כל ההיבטים לחומרא הנזכרים לעיל, כי הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על כל מעשיו וכי בעבירות מעין אלה, בפרשות מעין אלה יש ליתן לכך משקל נכבד, בשל ההיבטים הציבוריים שיש לנטילת אחריות כזו והמסר המועבר בנטילת האחריות הן לציבור כולו, הן לעובדי הציבור והן לנאשמים האחרים בפרשה.

עוד נשקל חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים, עברו הנקי של הנאשם וחלקו בפרשה זו, ביחס לחלקם של אחרים. כן, נשקלו נסיבותיו האישיות של הנאשם - גילו ומצבו הבריאותי.

משנשקלו כל השיקולים הצריכים לענין ונעשה איזון בין מכלול האינטרסים, מצאתי כי ההסדר מצוי במתחם הסבירות ויש לכבדו.

כעונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע הנאשם, אני גוזרת עליו -

שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, כפי שהמליץ הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 7.4.19.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי בה הורשע.

קנס בסכום של 350,000 ₪ או 12 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בהסכמה מתוך הכסף שנתפס על ידי המשטרה על פי צו בית משפט שניתן עם פרוץ החקירה בעניין הנאשם ובהם כסף שנתפס מידי חברת א.מ. ניהול פרויקטים ומדידות בע"מ שבבעלות הנאשם (צו מספר 55591-10-15).

על הנאשמת 2 אני גוזרת עונש של קנס בסכום 350,000 ₪.

הקנס ישולם בהסכמה מתוך הכסף שנתפס על ידי המשטרה על פי צו בית משפט שניתן עם פרוץ החקירה בעניין הנאשם ובהם כסף שנתפס מידי חברת א.מ. ניהול פרויקטים ומדידות בע"מ שבבעלות הנאשם (צו מספר 55591-10-15).

דהיינו, 700,000 ₪ מתוך יתרות הסכומים שנתפסו על ידי המשטרה, כאמור לעיל, יועברו במישרין לקופת בית המשפט,

על מנת לשלם את הקנסות שהוטלו על הנאשמים, כמפורט לעיל. הדבר ייעשה לא יאוחר מיום 10.6.19.

יתרת סכום שנתפסה על ידי המשטרה על פי צו זה, אם תיוותר כזו לאחר תשלום הקנסות, תוחזר לנאשמים.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 14.5.19 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקת המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, א' אייר תשע"ט, 06 מאי 2019, במעמד הצדדים.